

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. XLVIII. TIT. II. De Accusationibus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

DE ACCUSATIONIBUS.

Qv. I. *An filiusfam. accusare possint?*

NEGATUR, (1) quia filiusfam. non est civis, accusare vero est munus publicum civitatis. (2) Per *L. 37. ff. ad L. Jul. de adult.* ubi tantum in casu adulterii propriam uxorem accusare potest, quæ exceptio firmat regulam in casibus non exceptis, quod clarius innuitur in *L. 6. §. p. cod.* ubi in sola lege Julia de adulteriis filiusf. ab eo, qui sui juris est, non separatur, ibi: *invito patre filium hac lege reum facere posse.*

OBJ. *L. 9. de His, qui sui &c.* ubi filiusf. in causis publicis habetur pro patref.

RESP. Excipiuntur, quæ jure proprio civitatis, seu tantum civibus concessa sunt; in iis enim non habetur pro patref. sed tantum in causis publicis civilibus, v. g. ubi de magistratu gerendo, de tutore dando &c. agitur.

OBJ. Quod tamen publice interfit, hujusmodi accusationes fieri.

RESP. Ideo etiam unicuique e civibus accusare permissum est, sane interest quoque reipublicæ, tutores pupillis dari, nec tamen omnes e civitate dari tutores possunt.

Qv. II. *An furiosi accusari possint?*

NEGATUR. *Vid. supr. L. 47. tit. 1. qu. 4.*

Laut. pag. 682. verb. furiosi.

Qv. III. *An legati accusari possint?*

AFFIRMATUR. *Vid. infra tit. de Legationibus.*

Laut. pag. 682. verb. legati.

Qv. IV. *An reo absenti salvo conductus concedi debeat?*

AFFIRMATUR, *R. I. Worm. de ann. 1521. O. Crim. art. 156. in fin.* Idque non tantum de generali salvo conductu verum est, cujus effectus hic est, quod quolibet die juridico comparere in Judicio, ac inde redire possit, de quo late *Carpz. Prax. Crim. P. 3. qu. 112. n. 6. usque ad n. 20.* Sed & de speciali, vi cujus citato, præstita ab ipso cautione idonea de stando juri, usque ad determinationem litis, plena datur securitas, ut per totum tempus litis durantis liceat ipsi in loco judicii commorari, *Carpz. d. qu. 112. n. 20. seq.*

Pppp 3

Equi-

Equidem hæc securitas (1) non nisi reo absenti & fugitivo, quin & confesso ac convicto, si innocentiam suam postea deduceve vult, dari debet, *Carpz. d. qu. 112. n. 131. Et seq.* Secus ergo, si præsens & carceri jam traditus sit reus, *Carpz. d. l. n. 42.* nisi in levioribus delictis, *ibid. n. 45.* vel ubi ex actis inquisitionalibus judici apparet, reum non fore culpabilem ex eo delicto, *ibid. n. 52.* (2) Non tantum in territorio concedentis, sed & vicinorum effectum habere debet, *Carpz. d. l. n. 57.* (3) Si absque temporis determinatione data est securitas, putant, in arbitrio Judicis esse, eam post primum terminum revocare, *Carpz. d. l. n. 60.* quod bonæ fidei & securitati promissæ contrarium videtur. Hodie plerumque addi solet clausula; bis so lange etwas peinliches wider ihn erkannt.

Qv. V. *An Reus, saluum conductum habens, tempore sententiæ se ipsum sistere debeat?*

AFFIRM. adeo, ut non publicetur sententia, nisi reus ipse præsens sit; (1) quia ideo salvo conductui cautio inferitur, ut, quoties id Judex desiderat, toties fidejussor eum sistere debeat. (2) Alias sententia sine effectu foret; quia reus, si vel tortura, vel pœna capitis ei dictatur, nunquam reverfurus esset. Etsi vero (3) rei juxta *Carpz. Pr. Crim. P. 3. quæst. 112. n. 119.* urgere soleant ulteriorem defensionem, tamen illa non impedit, quo minus præsens esse debeat; quia si ulterior defensio permittitur, ea in carcere fieri debet; juxta doctrinam *Brumm. Proc. inq. c. 8. n. 22. Carpz. P. 3. qu. 112. n. 65. junct. qu. 139. n. 42. Et late sequi.* Atque ita in Curia Halberstadiensis decretum fuit, in causa Corvini, contra seine Ehe-Frau, d. 16. Nov. & d. 7. Dec. An. 1706. quod plurimis sententiis postea confirmatum est.

Effectus est (1) quod contra talem absentem procedatur per annotationem bonorum, & Magistratus ejus loci, ubi commoratur, requiri solet, daß er in gefängliche Haft gezogen werden möge, *Carpz. d. l. n. 138.* (2) Si adulter sit, solvi potest matrimonium quoad vinculum, de quo *infra tit. Ad L. Jul. de Adult.* Ita judicatum in dicta causa Corvini, contra seine Ehe-Frau. (3) Fidejussor cautionem, quam præstitit, solvere tenetur, *Carpz. d. quæst. 112. n. 119. Et 120.* ita judicatum in dicta causa Corvini, contra seine Ehe-Frau, und deren Caventen, Levi Meyer d. 21. Jul. 1707.

Aliud est, si tale crimen sit, ubi pœna pecuniaria obtinet, tunc non opus est, ut tempore sententiæ reus se sistat, sed publicari
senten-

sententia etiam absente reo potest, *Brunn. Proc. inqu. c. 8. m. 6. n. 6. Carpz. Prax. Crim. P. 3. qu. 110. n. 77.* atque ita præsentem solo mandatario publicata fuit sententia in causa *Windels*, contra die *zehen Innungen*, per Decretum, d. 16. Maji 1696.

Si publicata est sententia præsentem reo, statim hic carceri tradi potest, nec decendum appellationis, vel petitio ulterioris defensionis eum a carcere liberat; licet processus sit accusatorius, quicquid dissentiat *Carpz. P. 3. qu. 112. num. 65. seq.* Sane ratio, quod, si effugiat, non tantum cautio committatur, sed & in omnem eventum *Judici contra non comparentem vel fugientem iis remediis uti licent*, quibus utendum necessario fuisset, si ab initio, denegata forte securitate, reus ipsemet non comparuisset, mihi non sufficere videtur; quia ideo cautio præstatur, ut reus desideranti *Judici* fistatur, ne effectu sententia destituatur, uti elusoria fieret, si absenti tenor sententiæ innotesceret.

Qv. VI. *An mortui accusari possint?*

NEGATUR: nam morte tolli crimen quoad pœnam corporalem, *Laut. pag. certum est, L. 20. de Poen. tot. tit. C. Si reus vel accus. Idem 669. verb. mortui.* est, si pecunia ex *judicio publico* debeatur, *l. 15. §. 3. Ad Sc. Turpill. L. 20. de Accus.* Quod late explicatur a *B. Parente in Disp. de Jultit. poen. in absentes c. 1. §. 29. Et seq.* Sed dubitatum de extraordinariis, quia textus, quibus morte finire crimen dicitur, in specie de publicis judiciis agunt, *dicit. L. 20. de Accus. L. p. C. Si reus vel accus. d. l. 15.* Sed idem ibi obtinet: nam (1) tota ratio quasi contractus, ex quo defunctus quoque ejusque hæres conveniri potest, hic cessat; (2) quia extraordinaria sequuntur naturam ordinariorum, nisi specialis differentia sit, quæ non alia apparet, quam quod hæc unicuique e populo dentur. Sed & (3) generaliter loquuntur *L. 6. de Publ. jud. L. 3. C. Si reus vel accus.* Atque ita (4) sentiunt *Dd. communiter, Carpz. P. 3. Resp. 38. n. 18. seq. item Resp. 39. n. 1. Gom. Var. Res. L. 3. Res. 1. n. 82. Christ. Vol. 4. dec. 119. Brunn. ad d. L. 20. h. Et L. 1. num. 5. C. Si reus pend. quicquid dissentiant Griv. dec. 6. n. 11. Tuld. C. Ex del. def. Cachet. dec. 149.*

OBST. *L. 20. de Accus.* ubi accusatio & publica judicia opponuntur extraordinariis.

RESP. Imo publica ibi opponuntur privatis, non extraordinariis, quæ neque privata sunt, neque publica.

OBJ. *L. un. C. Ex del. defunct.*

RESP.

RESP. Agi de privatis, quæ ad hæredes omnino transeunt.
Rationem horum omnium dedi supra, tit. de Obl. & act. qu. 11.

Qv. VII. An, si quis uno facto plura delicta commisit, ex uno accusatus, ratione reliquorum adhuc ab alio accusari possit?

Laut. pag. 683. verb. licet ex eodem. AFFIRM. per textum expressum in L. 9. C. de Accus. ibi: Si tamen ex eodem facto plurima crimina nascuntur, & de uno crimine in accusationem fuerit deductus, altero non prohibetur ab alio deferri. Accedit (2) ratio ex L. 2. ff. de Priv. del. nunquam plura delicta concurrentia faciunt, ut ullius impunitas detur, neque enim delictum ob aliud delictum minuit pœnam.

OBJ. l. 7. §. 5. de Injur. ubi is, qui ex eodem facto plures injurias passus est, separatim de iis agere nequit.

RESP. 1. Ibi non sunt plurima crimina, sed idem injuriarum delictum.

RESP. 2. Is, qui injuriam passus est, una saltem actione agere potest apud eundem Judicem, sed si una species injuriarum omiſſa sit, ideo ab alio omnino accusari reus poterit, L. 9. C. de Accus.

OBJ. l. 32. §. 1. Ad Leg. Aquil. ubi ille, qui pluribus vulneribus uno impetu aliquem occidit, una saltem actione de occiso tenetur.

RESP. Quia ibi & unum factum, & unum delictum est: nam ex his vulneribus sequitur mors.

OBJ. Quod, cum unum saltem factum sit, una quoque pœna unaque delatio sufficere videntur.

RESP. Imo ex eodem facto plura delicta oriri possunt, indeque plures pœnæ, adeoque & plures delationes obtinent.

Qv. VIII. An interrogatoria in criminali processu admittantur?

Laut. pag. 683. verb. (4) probet. RESP. Interrogatoria in criminalibus non admitti, probat Carpz. Proc. crim. P. 3. qu. 114. n. 18. 21. & qu. 115. n. 72. & 73.

Ubi excipit (1) casum, si sit processus accusatorius, ibid. n. 24. & (2) si per modum defensionalium reus interrogatoria exhibeat, ibid. n. 25. Atque pro illa regula decretum est in Curia Halberſtadiensi in causa filci, contra den Prediger Ortlepium, d. 28. Febr. 1707. d. 3. Mart. eod. Verum nunquam mihi ista sententia placuit, & magis æquitati conveniens visum fuit, interrogatoria desideranti denegari non posse. Nam (1) ex interrogatoriis magis eluceſcunt singulæ

singulæ circumstantiæ, ideoque introductæ sunt, elidant & avertant probationem: cum ergo in causis civilibus id admittatur, nedum in criminalibus, ubi defensio favorabilior est, admitti debet, *Carpz. d. l. n. 20.* Et cum (2) inquisito liceat eosdem testes postea denuo pro formanda sua defensione producere, *Carpz. d. l. n. 23.* faciliori via & minori sumtu per modum interrogatorium id fieri poterit. Neque (3) eo processus protrahitur, utpote cum interrogatoria in termino, quo testes producuntur, parata esse debeant, ut proinde liti moram non faciant. Eamque sententiam probant (4) *Mev. P. 2. dec. 321. n. 9. Brunn. Proc. Crim. c. 8. n. 2. n. 53. Oldek. dec. 1. qu. 5.* Atque (5) inquisitus per Rescriptum obtinuit, ut interrogatoria admitterentur in causa Filci, contra X.

LIB. XLVIII. TIT. III.

DE CVSTODIA REORVM.

Qv. I. *An privatus, aliquem carceri tradens, committat crimen læsæ Majestatis?*

AFFIRM. *L. 1. C. de Carc. priv. ibi: tanquam ipsius majestatis violatores ultimo subjugandos esse supplicio.* *Laut. pag. 684. verb. non etiam privati etc.*

OBJ. *L. 2. C. eod. ubi pœna talionis obtinet contra eum, qui aliquem privato carceri includit.*

RESP. Suspecta est illa Constitutio: Contius enim epitomen saltem Constitutionum edidit, non integras Constitutiones, sed & mutata est illa Constitutio per posteriorem, quæ in *L. 1. C. eod. exstat.*

EXC. (1) Si quis jus habet corrigendi & emendandi mores, ut pater, maritus &c. *Vid. Dn. Par. Disp. de Jud. mor.* (2) In casu necessitatis, ut in pignoratione, & si metus est, ne aufugiat reus &c. tunc enim tandiu privatim custodiri potest, donec Judici commode exhiberi possit.

Qv. II. *An carcer sit pœna?*

NEGATUR; quia tantum custodiæ causa carcer adhibetur, *L. 8. §. 9. de Pœn.* *Laut. pag. 685. verb. est tamen etc.*

OBJ. (1) *L. 2. C. de Exact. trib. ibi: carcer pœnaliū est; ubi secundum quædam exemplaria legitur, pœnalis est.*

RESP. Sensus est, quod carcer pro iis sit introductus, qui pœnam

○ Cocc. J. C. P. II.

Qq qq

nam

